

RESUMÉ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Umění náhrobku a sepulkrální estetika přelomu 19. a 20. století; vybrané aspekty

2006

Vladislava Kuchtová

Má práce se snaží upozornit na kapitolu umění, které je často opomíjené, je mu věnována menší pozornost než dílům vystaveným v prestižních galeriích.

Přitom v rámci tvorby soustředící se na poslední věci člověka vznikly kusy nepopsatelné kvality a krásy. Chci na tato díla upozornit stejně jako na ta průměrnějšího charakteru, abych tak zmapovala dění v této oblasti daného období. Soustředím se na přední osobnosti architektonické a sochařské produkce jako byli Jan Kotěra, František Bílek, Josef Václav Myslbek či Vilím Amort a další. Pokouším se nastínit vývoj od 90. let 19. st. do prvního dekády století dvacátého. Sledovat trendy, proměny uměleckého vyjádření či vkusu objednavatelů.

Vzhledem k tomu, že téma je poměrně široké a není možné do práce zahrnout všechny aspekty do něho náležející a sním se vázající, zvolila jsem si dva důležité pražské reprezentanty pohřebního umění a významné kulturní památky. Hřbitovy Olšanské a hřbitov Vyšehradský, které jsou zároveň místem věčného odpočinku významných českých osobností, jež nabízejí možnost vtažení tématu do kontextu doby. Dovolují pozorovat funerální umění na elitní úrovni. Stejně tak bylo důležité vyjádřit se i k běžné masové komerční produkci.

Pokusila jsem se o vlastní typologii jednotlivých druhů náhrobků a hrobek od těch nejskromnějších po pompézní monumenty plné pathosu a okázalosti. Vzrušující bylo sledovat ukázky slohů jako nejčastěji neorenesance a secese v jejich krystalické podobě či v okamžiku, kdy se navzájem prolínají a doplňují. Prostory hřbitovů jsou úžasné v tom, že zde neexistuje žádné dělení na sekce dle slohů. Nalezneme vedle sebe výsledek bujaré funerální tvorby bez ohledu na to, zda je hrobka architektonicky progresivní a moderní nebo tradičně a konzervativně pojata.

Nejzajímavější se mi jevila práce přímo v terénu. Vzhledem k tomu, že jsem vyrostla na Žižkově a vždy jsem oplývala velmi pozitivním vztahem k Olšanským hřbitovům, měla jsem možnost je prostudovat nejen z té romantické stránky, ale vytvořit i něco, co dává smysl. I když je to více méně protknuto mými osobními pocity a dojmy. Dobrodružné

bylo též hledání v praxi užívané pohřební symboliky, a její souvislosti se skrytými poselstvími umělecké tvorby.

Cílem mé práce byl nástin dění ve výtvarném umění oblasti sepulkrální a pokus o vnesení jakého si subjektivního řádu. Chtěla jsem upozornit případné zájemce na fakt, že někdy není na škodu zajít místo do galerie na hřbitov.